

CAPITOLUL 1

Casa din Oglindă

Un lucru era clar – pisicuța albă nu fusese vinovată: de vină era numai și numai pisicuța neagră.

Pentru că pisicuța albă tocmai se lăsa spălată pe față de pisica-mamă, așa că, vă dați seama, pur și simplu nu avusese cum să fi fost amestecată în toată tevatura.

Dar cu pisicuța neagră, pisica terminase mai de vreme, așa că, în timp ce Alisa ședea cuibărită în fotoliul cel mare, pe jumătate adormită, pisicuța asta începuse să se joace cu ghemul de lână pe care Alisa se chinuise să-l înfășoare și acum, iată, ghemul ei ajunsese o încâlcitură de fire înnodate, în mijlocul căreia pisicuța alerga în cerc, încercând să-și prindă coada.

